

EBA/GL/2014/14

---

23 декември 2014 г.

Насоки

относно съществеността, търговската тайна и поверителността и относно честотата на оповестяване на информация съгласно член 432, параграф 1, член 432, параграф 2 и член 433 от Регламент (ЕС) № 575/2013

Съдържание

Насоки на ЕБО относно съществеността, търговската тайна и поверителността и относно честотата на оповестяване на информация съгласно член 432, параграф 1, член 432, параграф 2 и член 433 от Регламент (ЕС) 575/2013	3
Дял I - Предмет, обхват и дефиниции	5
Дял II - Процедури и вътрешни правила	6
Дял III - Съображения при оценяване на съществеността на оповестяването	7
Дял IV - Съображения при оценяване на търговската тайна или поверителния характер на информация	9
Дял V - Съображения относно необходимостта от оценка на оповестяването на информация по-често от веднъж годишно	10
Дял VI - Оповестявания, които следва да се предоставят от институциите при прилагането на отказ от оповестяване	11
Дял VII - Оповестявания, които следва да се предоставят по-често от веднъж годишно	12
Дял VIII - Заключителни разпоредби и прилагане	15

Насоки на ЕБО относно съществеността, търговската тайна и поверителността и относно честотата на оповестяване на информация съгласно член 432, параграф 1, член 432, параграф 2 и член 433 от Регламент (ЕС) 575/2013

Статут на настоящите насоки

Настоящият документ съдържа насоки, изготвени съгласно член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията („Регламент за ЕБО“). Съгласно член 16, параграф 3 от Регламента за ЕБО компетентните органи и финансовите институции полагат всички усилия за изпълнение на насоките.

В насоките е представено становището на ЕБО за подходящите надзорни практики в Европейската система за финансов надзор или за това, как правото на Съюза следва да се прилага в дадена област. Поради това ЕБО очаква всички компетентни органи и финансови институции, за които са предназначени насоките, да ги спазват. Компетентните органи, за които се прилагат насоките, следва да ги спазват, чрез включването им в надзорните си практики както е уместно (напр. чрез изменение на тяхната правна рамка или надзорни процеси), включително в случаите, когато насоките са насочени основно към институциите.

Изисквания за уведомяване

Съгласно член 16, параграф 3 от Регламента за ЕБО компетентните органи трябва да уведомят ЕБО дали спазват или възнамеряват да спазват тези насоки, а в противен случай да изложат причините за неспазването им, в срок до 23.02.2015 г. При липса на уведомление до този срок, ЕБО ще счита компетентните органи за неспазващи указанията. Уведомленията следва да се изпращат чрез подаване на формуляра, предоставен в раздел 5, на адрес: compliance@eba.europa.eu при посочване на „EBA/GL/2014/14“.

Уведомленията се подават от лица, оправомощени да докладват за наличието на съответствие от името на техните компетентни органи.

Уведомленията ще бъдат публикувани на уебсайта на ЕБО съгласно член 16, параграф 3.

Дял I - Предмет, обхват и дефиниции

1. Член 432, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 предвижда, че институциите могат да не оповестяват един или повече елементи от информацията за оповестяване по дял II, осма част от Регламента, ако съответната информация не се смята за съществена, с изключение на оповестяванията по член 435, параграф 2, буква в) (оповестявания относно политиката на ръководния орган за осигуряване на разнообразие), член 437 (оповестявания относно собствения капитал) и член 450 (оповестявания относно политиката за възнагражденията) от Регламент (ЕС) № 575/2013.
2. Член 432, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013 предвижда, че институциите могат да не оповестяват също един или повече елементи от информацията за оповестяване по дялове II и III, осма част, с изключение на случаите на оповестяване по член 437 (оповестявания относно собствения капитал) и член 450 (оповестявания относно политиката за възнагражденията) от Регламента, ако тези елементи съдържат информация, която се смята за търговска тайна или представлява поверителна информация. Член 432, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013 предвижда, че ако определени елементи от информацията не са оповестени в съответствие с член 432, параграф 2 от Регламента, институциите следва да обявят този факт и причината, поради която не са оповестени, и да публикуват по-обща информация по предмета на изискването за оповестяване, освен когато тези елементи трябва да бъдат класифицирани като търговска тайна или поверителна информация.
3. Член 433 от Регламент (ЕС) № 575/2013 предвижда, че институциите преценяват необходимостта от публикуване на част или на цялата оповестявана информация, изисквана по осма част от Регламента, по-често от веднъж годишно с оглед на съответните характеристики на своята дейност, например мащаба на операциите, обхвата на дейностите, извършването на дейност в различни държави и в различни финансови сектори и участието на международните финансови пазари, платежни системи и системи за сетълмент и клиринг. При тази преценка се обръща особено внимание на евентуалната необходимост от по-често оповестяване на информацията за собствения капитал, капиталовите изисквания, рисковите експозиции и другите елементи, при които често се наблюдават бързи промени.
4. Настоящите насоки установяват процедури и критерии за институциите, от които се изисква да изпълняват задълженията, посочени в осма част от Регламента за капиталовите изисквания, относно принципите на същественост, търговска тайна и поверителност на информацията по отношение на задълженията им за оповестяване на информация и правото им да не оповестяват информация в съответствие с член 432 от Регламент (ЕС) № 575/2013 („освобождаване“ или „освобождаване от задължението за оповестяване на информация“). Насоките предоставят също указания за институциите, които преценяват необходимостта от по-често оповестяване на информация.

5. Адресат на насоките са институциите, от които се изисква да изпълняват задълженията, посочени в осма част от Регламент (ЕС) № 575/2013 („институциите“) и компетентните им органи. Компетентните органи следва да гарантират, че институциите спазват тези насоки при преценката на съществеността, търговската тайна, поверителността и честотата на оповестяване на информация.
6. При приемане на официални политики относно изискванията за оповестяване, посочени в член 431, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, с оглед оценка на целесъобразността на извършването от тях оповестяване и неговата честота, институциите следва да вземат предвид всички препоръки, изложени в дялове II—V от настоящите насоки, относно съществеността, търговската тайна, поверителността и честотата на оповестяване на информация.

Дял II - Процедури и вътрешни правила

7. Официалните политики за оценка на целесъобразността на оповестяването и неговата честота следва да съдържат подходяща процедура, която включва използването на освобождаване с цел неоповестяване в съответствие с член 432, параграф 1 и член 432, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, както и оценка на честотата на оповестяване в съответствие с член 433 от същия Регламент.
8. Тази процедура може да бъде част от съществуваща процедура за вземане на решения по въпроси, свързани с оповестяването на информация, доколкото тя съдържа поне описаните по-долу характеристики (букви а) до ж)). Тя трябва да е пропорционална на размера, мащаба и обхвата на дейностите на институцията и да е в съответствие с вътрешната ѝ организация. Процедурата трябва най-малкото:
  - а) да бъде одобрена от ръководния орган на институцията или от определен от нея комитет;
  - б) да посочва организационното звено или звена, висшето ръководство или неговите комитети и служителите, отговорни за изработването, прилагането и преразглеждането на политиките за същественост, търговска тайна, поверителност и честота на оповестяване на информация.
  - в) да гарантира, че при изработването, прилагането и преразглеждането на тези политики са взети предвид мненията на всички съответни звена и функции, а именно функциите за управление на риска, звено за съответствие и всяка друга съответна функция;
  - г) да предвижда, че висшето ръководство или неговите комитети носят отговорността за вземане на окончателното решение относно това, дали да не се оповестява даден елемент от информация („освобождаване“) и дали честотата следва да се счита за подходяща, след като са взели под внимание подходящо обосновани предложения, направени от съответното организационно звено или

- звена и от служителите, натоварени с прилагането на политиките за същественост, търговска тайна и поверителност и за честотата на оповестяване;
- д) да определя подходяща процедура на отчитане относно прилагането на политиките за същественост, търговска тайна и поверителност и за честотата на оповестяване;
  - е) да определя подходящото ниво на прозрачност за всяко освобождаване от оповестяване и подходяща честота в съответствие с дялове VI и VII от настоящите насоки.
9. Институциите следва надлежно да документират и да поддържат подходящи вътрешни доказателства за прилагането на процедурата, описана в точка 8, и за техните преценки в съответствие с разпоредбите на дялове III, IV или V от настоящите насоки, за да се гарантира правилното проследяване и прозрачност при прилагането на политиките за същественост, търговска тайна и поверителност и за честота на оповестяване (напр. проучвания, показващи потенциалното въздействие от оповестяването на информация, считана за търговска тайна).
10. Ако са взели решение да оповестяват официалната си политика с оглед спазване на изискванията за оповестяване, посочени в осма част от Регламент (ЕС) № 575/2013, институциите могат да сметат за уместно да включат в тези оповестявания описание на процедурата, изложена в настоящия дял, както и да представят политиките за същественост, търговска тайна и поверителност и за честотата на оповестяване съгласно разпоредбите на дялове II до V от настоящите насоки.

Дял III - Съображения при оценяване на съществеността на оповестяването

11. Институциите могат да не оповестяват един или повече елементи от информацията, посочена в дял II от Регламент (ЕС) № 575/2013, ако информацията, предоставяна при такова оповестяване, не се разглежда като съществена съгласно разпоредбите на настоящите насоки. И обратното, ако даден елемент от информация е оценен като съществен съгласно разпоредбите на този дял, това може да бъде основание институциите да го оповестят въпреки приложимите изисквания за оповестяване.
12. При оценяване на съществеността на елемент от информация, институциите следва да вземат предвид най-малко следното:
- а) съществеността трябва да се оценява редовно и най-малко веднъж годишно;
  - б) съществеността трябва да се оценява от гледна точка на качествените и количествените изисквания за оповестяване;

- в) съществеността трябва да се оценява на равнището на всяко отделно изискване за оповестяване и ако е уместно, съвкупно. По-конкретно, институциите следва да преценят дали кумулативният ефект от неизпълнението на специфични изисквания за оповестяване, които поотделно се считат за несъществени, ще доведе до непредоставяне на информация, която може да повлияе върху икономическите решения на ползвателите;
- г) съществеността трябва да се оценява, като се вземат под внимание обстоятелствата и по-широкият контекст в момента на оповестяване на информацията, например въздействието на икономическата и политическата среда;
- д) съществеността трябва да бъде насочена към ползвателите и да се оценява въз основа на предполагаемите им нужди и предполагаемото значение на информацията за тях: дадено изискване за оповестяване може да не е съществено за институцията, но да е съществено за ползвателите. Поради това степента на оповестяване следва да бъде пригодена към нуждите на ползвателите и да отчита въздействието на това оповестяване върху разбирането им за институцията и за нейния рисков профил. Информацията относно елементи, за изчисляването на чийто размер институциите са използвали висока степен на субективност, вероятно е съществена за ползвателите;
- е) съществеността трябва да се оценява, като се вземат под внимание специфичното естество и цел на оценяваните изисквания. Критериите не бива да се прилагат по един и същ начин за всички изисквания за оповестяване. По-конкретно, за оповестяването на качествени данни може да са необходими специални процедури/показатели, които да се различават от използваните за определяне на съществеността при оповестяване на количествени данни;
- ж) съществеността трябва да бъде специфична за всяка отделна институция. Тя зависи от специфичните характеристики, дейностите, рисковете и рисковия профил на институцията и не трябва да се оценява автоматично с оглед на размера/мащаба на институцията, нейната значимост на вътрешния пазар или пазарния ѝ дял;
- з) съществеността не зависи само от размера. Тя е свързана с количествената значимост по отношение на количеството и/или с качествената значимост по отношение на естеството на дадена информация, например експозиции или рискове, които могат да бъдат съществени по естество или размер. Преценката на съществеността само въз основа на количествени подходи или прагове на същественост като цяло не следва да се счита за подходяща при оповестявания;
- и) съществеността трябва да бъде динамично понятие: тя зависи от контекста на оповестяването и следователно може да се прилага различно при оповестяване в

различни моменти в зависимост от промяната в рисковете. По-конкретно, институциите следва да отчитат рисковете/стопанските дейности, на които са или биха могли да бъдат изложени. При промени в рисковете или обстоятелствата с времето, *ad hoc* преоценката на съществеността може да наложи различни видове и степени на оповестяване.

13. Институциите могат да вземат под внимание допълнителни съображения, ако смятат, че те са правдоподобни и обективно оправдани.
14. Оценяването на съществеността е предмет на преценка от страна на съответната функция, която допълва оценката за съществеността на оповестяванията, и се извършва въз основа на съответни критерии и показатели. При прилагането на разпоредбите на точка 12 за оценяване на съществеността на информация, институциите следва да обърнат особено внимание на следните критерии:
  - а) собствения бизнес модел, базиран на индивидуални показатели, и дългосрочната стратегия;
  - б) размера, изразен като дял от регулаторни, финансови или показатели за рентабилност или съвкупности, или като номинална сума, на информацията или на елемента (риск, експозиция), с който е свързана информацията и за който се оценява съществеността;
  - в) въздействието на елемента, с който е свързана информацията, върху развитието на общите рискови експозиции (изразено по-специално по отношение на стойностите на експозициите или стойностите на рисково претеглените активи) или общия рисков профил на институцията;
  - г) значимостта на информацията в смисъла на разбиране на текущите рискове и платежоспособността на субекта и тенденцията по отношение на тях предвид на това, че неоповестяването не трябва да прикрива тенденция в развитието на рисковете от предходен период;
  - д) обхвата на промените в елемента, с който е свързана информацията, в сравнение с предходната година;
  - е) връзката на информацията с последните промени в рисковете и нуждите от оповестяване, както и връзката ѝ с пазарните практики относно оповестяванията.

Дял IV - Съображения при оценяване на търговската тайна или поверителния характер на информация

15. При оценяване на търговската тайна по отношение на информация, институциите следва да вземат под внимание следното:

- а) случаите, при които информацията се оценява като търговска тайна, следва да имат извънреден характер и да са свързани с информация, която е важна до такава степен, че оповестяването ѝ би засегнало значително конкурентната позиция на институцията. Освен информация за продукти и системи, която в случай на евентуално предоставяне на конкуренти би направила инвестициите на институцията в тях по-малко ценни, защитената информация може да бъде свързана с конкурентно значими оперативни условия или бизнес обстоятелства;
  - б) общият риск от евентуално отслабване на конкурентоспособността поради оповестяване не трябва да се разглежда сам по себе си като достатъчно основание за избягване на оповестяване. Необходими са конкретни съображения, основаващи се на анализ на въздействието от оповестяване на информация, считана за търговска тайна.
  - в) освобождаването от оповестяване, свързано с търговска тайна, не трябва да се използва за избягване на оповестяване на информация, която би поставила институцията в неблагоприятна позиция на пазара, тъй като тази информация показва неблагоприятен рисков профил;
  - г) накарняването на конкурентната позиция трябва да се оценява например с оглед на размера на институцията, обхвата на дейностите и сферата на дейност. Институциите следва да посочат по какъв начин оповестяването на въпросната информация ще разкрие твърде много за нейните бизнес структури.
16. При оценяване на поверителния характер на дадена информация, институциите следва да вземат под внимание следното:
- а) случаите, при които информацията се оценява като поверителна, следва да имат извънреден характер. Такъв например може да бъде случаят, когато даден икономически сектор е толкова концентриран, че оповестяването на експозиции за този сектор би довело до разкриване на експозиции към контрагент;
  - б) общото позоваване на поверителността не е достатъчна причина да се избегне оповестяване: институциите следва да определят конкретно и да анализират до каква степен оповестяването на конкретна информация би засегнало правата на техни клиенти или контрагенти или би представлявало нарушение на законно установени задължения за поверителност. При извършването на такъв анализ следва да се обмисли възможността за използване на правното звено на институцията или експерт юрист.

Дял V - Съображения относно необходимостта от оценка на оповестяването на информация по-често от веднъж годишно

17. Всички институции следва да преценят необходимостта от оповестяване на част или на цялата информация, изисквана съгласно дялове II и III, осма част от Регламент (ЕС) № 575/2013, по-често от веднъж годишно с оглед на критериите, посочени в член 433 от същия Регламент, и в съответствие с процедурата, описана в дял II от настоящите насоки.
18. Въпреки че всички институции са длъжни да преценяват необходимостта от по-често оповестяване посредством подходящ инструмент за оценка в рамките на елементите, посочени в член 433 от Регламент (ЕС) № 575/2013, институциите следва да преценят необходимостта от публикуване на информация по-често от веднъж годишно по-специално ако за тях важи един от следните показатели:
- а) институцията е една от трите най-големи в държавата членка по произход;
  - б) консолидираните активи на институцията надвишават 30 милиарда евро;
  - в) четиригодишните усреднени стойности на общите активи на институцията надвишават 20% от четиригодишните усреднени стойности на БВП на държавата членка по произход;
  - г) институцията е консолидирала експозиции в съответствие с член 429 от Регламент № 575/2013, надвишаващи 200 милиарда евро или тяхната равностойност в чуждестранна валута при съответния обменен курс, публикуван от Европейската централна банка и приложим към края на финансовата година.

Дял VI - Оповестявания, които следва да се предоставят от институциите при прилагането на освобождаване от оповестяване

19. Ако дадена институция реши да не оповестява информация или набор от изисквания поради несъщественост, тя следва ясно да обяви този факт.
20. В случаите, при които информацията се оценява като търговска тайна или поверителна информация в съответствие с процедурата, описана в дял II, и като вземат под внимание съответните елементи, изброени в дял IV, институциите следва да предоставят следните данни:
- а) вида на информацията или изискването за оповестяване на информация, която се счита за търговска тайна или поверителна информация в съответствие с окончателното решение, достигнато в края на процедурата;
  - б) съображенията за неоповестяване, т.е. какво оправдава класифицирането на информацията като търговска тайна или поверителна информация;

- в) по-обща информация относно предмета на изискването за оповестяване. Тази обща информация следва да бъде оповестена чрез използването на методи, които позволяват подходящо оповестяване, като в същото време се спазват съображенията за поверителна информация или търговска тайна (неоповестяване на името на отделни клиенти, подходящо ниво на сумиране).
21. Информацията и обясненията, оповестени след прилагането на освобождаване от оповестяване на търговска тайна или поверителна информация, трябва да бъдат достатъчни, за да могат ползвателите да разберат напълно промените в рисковете през разглеждания период. Използването на освобождаване би могло да доведе до прилагане на техники за сумиране и/или анонимизиране, които да позволят оповестяването на съдържателна информация въпреки съображенията за поверителност или търговска тайна.
22. Институциите могат да предоставят информация по този дял директно в различните раздели за риска на средството, посочено в член 434 от Регламент (ЕС) № 575/2013, или на едно място в рамките на това средство.

Дял VII - Оповестявания, които следва да се предоставят по-често от веднъж годишно

23. Въпреки че всяка институция сама решава какъв вид информация и при каква степен на подробност да бъде оповестена, за да се гарантира ефективно съобщаване на данни за дейността и рисковия профил на институциите, тези от тях, които отговарят на един от показателите, посочени в точка 18, следва да обърнат особено внимание на евентуалната нужда от предоставяне на следната информация по-често от веднъж годишно:
- а) информация за собствения капитал и съответните съотношения, както се изисква по член 437 и член 492, ако е приложимо, от Регламент (ЕС) № 575/2013, и по-специално следната информация, както е определена в съответните редове на Приложения IV и V от Регламента за изпълнение (ЕС) № 1423/2013 на Комисията от 20 декември 2013 г.:
- i. общ размер на базовия собствен капитал от първи ред, както в редове 6 и 29;
  - ii. общ размер на допълнителния капитал от първи ред, както в редове 36 и 44;
  - iii. общ размер на капитала от първи ред, както в ред 45;
  - iv. общ размер на капитала от втори ред, както в редове 51 и 58;
  - v. общ размер на капитала, както в ред 59;

- vi. общи регулаторни корекции на всеки ред капитал – агрегирано - , както в редове 28, 43 и 57;
  - vii. съотношение на базовия собствен капитал от първи ред, както в ред 61;
  - viii. съотношение на капитала от първи ред, както в ред 62;
  - ix. съотношение на обща капиталова адекватност, както в ред 63.
- б) информацията, която се изисква по букви в) до е) от член 438 от Регламент (ЕС) № 575/2013:
- i. стойностите на рисково претеглените активи и капиталовите изисквания по видове рискове, посочени в член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
  - ii. стойностите на рисково претеглените активи и капиталовите изисквания по видове рискове, посочени в член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, и по класове експозиции, посочени в член 438 от същия Регламент;
- в) информация за отношението на ливъридж, както се изисква по член 451 от Регламент (ЕС) № 575/2013, и по-специално следната информация, както е определена в съответните редове от Приложение I и II от Проекта на технически стандарти за изпълнение за оповестяване на отношението на ливъридж съгласно член 451, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013:
- i. стойността на капитала от първи ред, използвана като числител, както в ред 20, с изискуемата спецификация в ред ЕС-23;
  - ii. стойността на общата експозиция, използвана като знаменател, както в ред 21;
  - iii. полученото отношение на ливъридж, както в редове 22 и ЕС-22а, ако е приложимо;
- г) информация за рисковите експозиции, по-специално количествени данни за вътрешните модели, както се изисква по член 452, букви г), д) и е) от Регламент (ЕС) № 575/2013, поотделно при експозиции, за които институциите използват собствени оценки на загубата при неизпълнение или конверсионните коефициенти при изчисляване на рисково претеглени стойности на експозиция, както и при експозиции, за които не използват такива оценки;
- д) информация за други елементи, при които често се наблюдават бързи промени, и за елементите, обхванати от осма част на Регламент (ЕС) № 575/2013, които са претърпели много значими промени през отчетния период.

24. Институциите следва да предоставят междинна информация в допълнение към изброените в точка 23 показатели, ако резултатът от тяхната преценка на необходимостта от оповестяване по осма част от Регламент (ЕС) № 575/2013 по-често от веднъж годишно показва, че такава допълнителна информация е необходима, за да се предостави на участниците на пазара достатъчно информация за цялостния им рисков профил.
25. Междинната информация, оповестена от институциите в съответствие с точка 23 и точка 24, и съгласно честотата, посочена в точка 26, трябва да е последователна и сравнима във времето.
26. Честотата на оповестяване зависи от критериите в точка 18, приложими за институциите, от които се изисква да изпълнят задълженията, посочени в осма част от Регламент (ЕС) № 575/2013:
  - а) институциите, изпълняващи показателя в буква г) от точка 18, следва да обърнат особено внимание на евентуалната необходимост от оповестяване на:
    - i. информацията, посочена в букви а), б), подточка (i), в) и д) от точка 23, веднъж на всеки три месеца;
    - ii. информацията, посочена в букви г) и б), подточка (ii) от точка 23, веднъж на всеки шест месеца;
    - iii. пълния набор информация, изискван съгласно Регламента за изпълнение (ЕС) № 1423/2013 на Комисията и Проекта на технически стандарти за изпълнение за оповестяване на отношението на ливъридж съгласно член 451, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, веднъж на всеки шест месеца.
  - б) институциите, изпълняващи един от показателите в букви а) до в) от точка 18, следва да обърнат особено внимание на евентуалната необходимост от оповестяване на информацията, посочена в букви а), б), подточка (ii) и в) до д) от точка 23, веднъж на всеки шест месеца.
27. Информацията, посочена в букви а) и в) от точка 23, следва да се оповестява при следване на форматите, посочени в Регламента за изпълнение (ЕС) № 1423/2013 на Комисията и Проекта на технически стандарти за изпълнение за оповестяване на отношението на ливъридж съгласно член 451, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013.
28. Информацията по точка 23 следва да се публикува в зависимост от датата на публикуване на междинните финансови отчети или на междинна информация, както е приложимо, като спрямо информацията по точка 23 се прилагат разпоредбите на член 434 от Регламент (ЕС) № 575/2013 само при извършване на необходимите промени.

29. Ако институциите, изпълняващи поне един от показателите в точка 18, решат да не предоставят едно или повече от оповестяванията, изброени в точка 23, по-често от веднъж годишно, те трябва да обявят този факт най-малко в годишното издание на документа, съдържащ оповестяванията, както се изисква в осма част от Регламент (ЕС) № 575/2013, и да предоставят информация как са стигнали до това решение.

Дял VIII - Заключителни разпоредби и прилагане

30. Националните компетентни органи следва да прилагат настоящите насоки, като ги включат в надзорните си процедури [в срок от шест месеца след публикуването на окончателните насоки].
31. Впоследствие националните компетентни органи следва да гарантират, че институциите спазват изцяло насоките при всички сделки, сключени след приемането на настоящите насоки.